

Til nr. 5

§ 46

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 40, stk. 1.

Som følge af § 40, stk. 1's placering i lovens kapitel 9 vil ydelser efter denne bestemmelse efter skattelovgivningen bevirke forholdsmæssig reduktion af modtagerens personfradrag i lighed med løbende ydelser efter § 37. Af administrative grunde findes det uhensigtsmæssigt, at hjælp til dækning af enkeltudgifter skal have denne virkning. Det foreslås derfor, at bestemmelsen vedrørende hjælp til enkeltudgifter i stedet placeres i kapitel 11 som en hjælp, der ikke påvirker modtagerens personfradrag.

Tilsvarende betragtninger gør sig gældende for § 40, stk. 2, og § 46, stk. 2, der sigter på den samme målgruppe. Bestemmelserne bør anbringes i kapitel 11, således at ydelserne efter disse bestemmelser ikke påvirker forældrenes personfradrag.

§ 46 a

Forslaget svarer til den gældende lovs § 46, stk. 1. Bestemmelsen foreslås dog udvidet, således at der kan ydes hjælp til gravide under 23 år.

Hensigten med ændringen er at gøre det muligt for de unge, som modtager hjælp efter »unge-taksten«, at få hjælp til særlige udgifter til kost i anledning af graviditeten. Udgifter til anskaffelser m.v. i anledning af graviditeten og barnets fødsel kan for alle kvinder ydes efter § 46.

§ 46 b

1. punkt i forslaget svarer til den gældende lovs § 46, stk. 2. Herudover foreslås bestemmelsen udvidet således, at der tillige kan ydes hjælp til dækning af udgifter i forbindelse med samværsret med et eller flere børn.

Til stk. 2 bemærkes, at bistanndslovens § 1 hidtil har udelukket, at der kunne ydes hjælp til udgifter med henblik på at yde hjælp til en forældremyndighedsindehavers udgifter i forbindelse med at blive forenet med sit barn, som er bortført til udlandet af den anden af forældrene eller af en pårørende. På denne baggrund foreslås der indført hjemmel til, at der kan ydes hjælp til forældremyndighedsindehaverens rejseudgifter i forbindelse med kontakt til barnet i udlandet. Ydelse af hjælp er betinget af, at forældremyndighedsindehaveren ikke selv har midler til at afholde udgiften. Det er endvidere en betingelse, at socialforvaltningen i forvejen har indhentet den fornødne sagkyndige rådgivning om rejseprojektet i udenrigsministeriet,

således at der ikke ydes hjælp til helt urealistiske formål.

Udenrigsministeriet har oplyst, at der efter almindelig praksis er mulighed for – gennem de lokale repræsentationer – at udlægge rejseudgiften i forbindelse med hjemrejse.

Justitsministeriet har mulighed for at tilvejebringe legatmidler til hjælp til advokatbistand i udlandet i forbindelse med barne bortførelser.

Udenrigsministeriet har oplyst, at der pr. 1. januar 1986 er bortført i alt 48 børn, og udenrigsministeriet skønner, at udgiften til bistand til kontakt i udlandet normalt ikke vil beløbe sig til over omkring 200.000 kr. årlig.

§ 46 c

Forslaget svarer til den gældende lovs § 40, stk. 2. Bestemmelsen foreslås placeret i kapitel 11, således at ydelsen ikke påvirker forældrenes personfradrag. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 46, hvor de samme betragtninger gør sig gældende.

Til nr. 6

Det foreslås, at bestemmelsen formuleres under hensyn til de tilsvarende regler i pensionslovgivningen. Efter forslaget angives det, at det sociale udvalg kan træffe afgørelse om, på hvilken måde hjælpen skal komme den pågældende til gode. Der er herved ikke tilsigtet en materiel ændring.

Til nr. 7

Det foreslås at udvide kredsen af personer, der er omfattet af reglen om fuld statsrefusion, og at ændre bestemmelsen om hvorlænge en flygtning er omfattet af reglen. Det præciseres endvidere at den særlige flygtningerefusion omfatter lovens afsnit III-VII, med undtagelse af rådgivningscentre for børn og unge (§ 87).

Personkredsen

Ved aktstykke 236, tiltrådt af finansudvalget den 29. maj 1986, fik socialministeriet fra 1. juli 1986 bemyndigelse til at yde kommunerne 100 pct. refusion af udgifterne til ydelser efter bistanndsloven til personer, der har fået opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 2. Det blev forudsat, at der fremsættes lovforslag i overensstemmelse hermed.

Bestemmelsen omfatter udlændinge, der befinder sig i en sådan situation, at væsentlige hensyn af humanitær karakter afgørende taler for, at de bør kunne forblive her i landet, selv om de ikke